

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 629

гр. Стара Загора, 14.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500335 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.248, ал.3, изр.II-ро от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано е по частна жалба, подадена от " К.П.Б." ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., чрез адвокатско дружество „Н., У., М.“, код по БУЛСТАТ ***, чрез адвокат Х. М. против определение № 3556/05.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 4700/2024г. по описа на РС – Стара Загора, в частта, в която се оставя без уважение молбата на „К.П.Б.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, представлявано от Н.П.П. - управител за изменение на Решение № 789/10.08.2025 г., постановено по гр. д. № 4700/2024 г. по описа на Районен съд Стара Загора, в частта за разноските, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Жалбоподателят обжалва определението като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни съображения. Цитира съдебна практика. Молят съда да отмени определение № 3556/05.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 4700/2024 г. на Районен съд - гр. Стара Загора, 2 с-в, с което е оставена без уважение подадената от „К.П.Б.“ ООД, молба по чл. 248 ГПК и да постанови друго, с което да откаже присъждане на претендираните от ищеца разноси, а при евентуалност да ги намали значително.

Ответникът по частната жалба К. В. В., чрез адв. Л. К. Б. взема становище, че частната жалба е неоснователна, поради което моли да бъде оставена без уважение и потвърдено обжалваното определение. Подробни съображения излага в писмена молба.

Окръжният съд като разгледа материалите по делото и взе предвид доводите на страните, намери за установено следното:

Частната жалба е подадена в срок от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване, и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, като е

заплатена дължимата държавна такса за разглеждането ѝ.

Ето защо жалбата е процесуално допустима и редовна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството по гр.д.№ 4700/2024 г., по описа на Районен съд - Стара Загора е образувано по искова молба, подадена от К. В. В. против „К.П.Б.” ООД, гр. С. за прогласяване на недействителността на Договор за потребителски кредит № 952606. В срока по чл. 131 ГПК ответникът „К.П.Б.” ООД е предявил насрещен иск с правна квалификация чл. 240, вр. чл. 79 ЗЗД, а в условията на евентуалност по чл. 55 ЗЗД за сумата от 454лв., представляваща единствено главница по договор за потребителски кредит № 952606.

С Решение № 789/10.08.2025 г. по горепосоченото дело съдът е обявил за недействителен Договор за потребителски кредит № 952606 от 27.10.2023 г. към искане № 9267968, сключен между К. В. В. и „К.П.Б.” ООД. С решението съдът е отхвърлил предявения главен насрещен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и е уважил евентуалния иск като е осъдил К. В. В. да заплати на „К.П.Б.” ООД сумата от 454 лева, представляваща незаплатена част от чистата стойност на кредита по Договор за потребителски кредит № 952606 от 27.10.2023г. към искане № 9267968. Със същото решение, предвид изходът на делото, ответникът е осъден да заплати в полза на Държавата, по сметка на РС - Стара Загора, сумата в размер на 94, 24 лева, представляваща дължима държавна такса по предявените първоначални икове и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА да заплати на адв.Л. Б. - САК сумата от 400 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на К. В. В.. С оглед уважаването на насрещния иск и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответника по насрещния иск К. В. В. е осъдена да заплати на ищеца „К.П.Б.” ООД, гр.С. направените по делото разноски по насрещния иск общо в размер на 530 лева.

В срока за обжалване на решението е постъпила молба с правно основание чл. 248 ГПК от първоначалния ответник „К.П.Б.” ООД, с която се моли съда да измени решението в частта за разноските като моли да не се присъжда адвокатски хонорар по настоящото дело предвид злоупотреба с процесуални права по смисъла на чл. 3 от ГПК. При условията на евентуалност моли съда да намали съществено размера на първоначално присъдените разноски. Препис от молбата е връчена на първоначалния ищец К. В. В., като същата представя отговор, с който изразява становище, че молбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

С обжалваното определение № 3556/05.12.2025 г., постановено по гр.д. № 4700/2024г. по описа на РС – Стара Загора, съдът е оставил без уважение молбата на „К.П.Б.” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: град С., представлявано от управителя Н.П.П., чрез пълномощника му адв.Х. М. от САК, за изменение на решение №789/10.08.2025 г., постановено по гр. д. №4700/2024 г., по описа на Районен съд - Стара Загора, в частта за разноските, като неоснователна.

Въззивният съд намира това определение за правилно и законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

По делото пред РС-Стара Загора е представен Договор за правна защита и съдействие, сключен между ищцата К. В. В. и адв. Л. Б., от който е видно, че адвокатът се е задължил да представлява ищцата по гражданско дело по описа на Районен съд - Стара Загора във връзка с изтеглен от нея бърз кредит.

Между страните е уговорено адвокатско възнаграждение – безплатно на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА.

Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗАДв, в случаите на оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл. 38, ал. 1 ЗАДв, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски според изхода на спора, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗАДв. Разпределянето на отговорността за разноски се осъществява по правилата на чл. 78, ал. 1 и, ал. 3 ГПК, приложими за всяка инстанция. В практиката на ВКС е изяснено, че за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв. пред съответната инстанция, е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че упълномощеният адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т. 1-3 на чл. 38, ал. 1 ЗАДв, или такова съгласие между страната по делото и нейния адвокат да е обективизирано по друг, като не е необходимо страната предварително да установява и да доказва съответното основание за предоставяне на безплатна правна помощ.

Видно е от представения Договор за правна защита и съдействие /л. 25 по делото/, че е посочено основанието - чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, което е достатъчно за индивидуализиране на договора. Поради това и молбата на първоначалния ответник „К.П.Б.“ ООД с правно основание чл. 248 ГПК се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При определяне на възнаграждението на адвоката по всяко отделно дело следва да се съобрази и преследваната от наредбата цел, а именно да се гарантира, че високоотговорният труд на адвоката няма да бъде подценен и поставен в зависимост единствено от пазарни механизми, което би имало за свой /отрицателен/ резултат влошаване качеството на предоставяните правни услуги и ограничаване достъпа до квалифицирана правна помощ.

С оглед на гореизложеното, въззивният съд намира, че не следва да се променя размера на адвокатското възнаграждение - от една страна, същият е определен съобразно минимума по Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. От друга, както е постановено и в Решение на СЕС по дело С-438/22 г., хонорарът е съобразен с действителната фактическа и правна сложност на спора.

Адвокат Л. Б. е изготвила исковата молба, инициирала производството и взела становище по отговора на исковата молба и по насрещната искова молба, депозирала е подробна молба преди проведеното о.с.з. Изброените документи, обективиращи процесуалните действия, не са бланкетни, а съдържат анализ както на действащата национална и международна уредба на правоотношенията, предмет на спора, така и актуалната съдебна практика.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че претенцията на изменение на решение №852/22.09.2025г., постановено по гр. д. №982/2025 г., по описа на Районен съд - Стара Загора в частта за разноските се явява изцяло неоснователна и като такава правилно е оставена без уважение с обжалваното определение.

Предвид гореизложеното въззивният съд намира че следва да бъде потвърдено обжалваното определение като правилно и законосъобразно.

Водим от горните мотиви, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 3556/05.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 4700/2024г. по описа на РС – Стара Загора, с което се оставя без уважение молбата на „К.П.Б.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, представлявано от Н.П.П. - управител за изменение на Решение № 789/10.08.2025 г., постановено по гр. д. № 4700/2024 г. по описа на Районен съд Стара Загора, в частта за разноските, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____